

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Татаренко Юлії Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини першої статті 37 Закону України „Про виконавче провадження“

Київ
30 січня 2024 року
№ 15-2(II)/2024

Справа № 3-2/2024(2/24)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Лемак Василь Васильович (голова засідання),
Головатий Сергій Петрович (доповідач),
Городовенко Віктор Валентинович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Татаренко Юлії Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини першої статті 37 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Головатого С.П. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Татаренко Юлія Іванівна як суб'єкт права на конституційну скаргу (далі – Заявниця) звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням (вх. № 18/2 від 2 січня 2024 року) визнати пункт 2 частини першої

статті 37 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII зі змінами (далі – Закон № 1404–VIII) таким, що не відповідає пункту 9 частини другої статті 129, частині першій статті 129¹ Конституції України.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 37 Закону № 1404–VIII виконавчий документ повертають стягувачеві, якщо „у боржника відсутнє майно, на яке може бути звернено стягнення, а здійснені виконавцем відповідно до цього Закону заходи щодо розшуку такого майна виявилися безрезультатними“.

1.1. Заявниця порушує питання про прийнятність її конституційної скарги поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ з мотивів суспільного інтересу.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

Криворізький районний суд Дніпропетровської області у червні 2017 року видав Заявниці виконавчий лист № 420/887/12 про стягнення з боржників на її користь грошових коштів. У липні 2021 року державний виконавець Криворізького відділу державної виконавчої служби у Криворізькому районі Дніпропетровської області Південно-Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції України Щербакова Л.А. (далі – державний виконавець) винесла постанову про відкриття виконавчого провадження з примусового виконання виконавчого листа № 420/887/12.

Заявниця в лютому 2022 року звернулася до Криворізького районного суду Дніпропетровської області зі скаргою про визнання дій державного виконавця щодо винесення постанови про повернення виконавчого документа стягувачеві від 27 січня 2022 року у виконавчому провадженні № 66041471 протиправними та про скасування цієї постанови.

Криворізький районний суд Дніпропетровської області ухвалою від 20 квітня 2022 року скаргу Заявниці задовольнив.

Дніпровський апеляційний суд постановою від 21 липня 2022 року задовольнив апеляційну скаргу Криворізького відділу державної виконавчої служби у Криворізькому районі Дніпропетровської області Південно-Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції України; скасував ухвалу Криворізького районного суду Дніпропетровської області від 20 квітня 2022 року; ухвалив нове судове рішення про відмову Заявниці в задоволенні скарги на дії державного виконавця.

Колегія суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду в складі Верховного Суду постановою від 13 вересня 2023 року касаційну скаргу Заявниці залишила без задоволення, постанову Дніпровського апеляційного суду від 21 липня 2022 року – без змін, погодившись із висновками суду апеляційної інстанції, зокрема, про те, що „державний виконавець здійснив усі необхідні дії та встановив, що у боржника відсутнє будь-яке майно, на яке можливо звернути стягнення в рахунок погашення заборгованості“; „повернення стягувачу Татаренко Ю.І. виконавчого документа відповідно до пункту 2 частини першої статті 37 Закону № 1404–VIII не позбавляє її права повторно пред’явити виконавчий документ до виконання протягом строків, встановлених статтею 12 Закону № 1404–VIII“.

3. Розв’язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі приписи), сплинуло не більше трьох місяців (пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд потрібним із мотивів суспільного інтересу (частина друга).

Уперше Заявниця звернулася з конституційною скаргою до Конституційного Суду України 13 грудня 2023 року, яку було зареєстровано в Конституційному Суді України 19 грудня 2023 року (вх. № 18/404). Секретаріат Конституційного Суду України листом від 21 грудня 2023 року (вих. № 004-018-18/4794) повернув конституційну скаргу Заявниці як таку, що за формою не відповідає вимогам Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Удруге Заявниця звернулася з конституційною скаргою до Конституційного Суду України 26 грудня 2023 року, яку було зареєстровано в Конституційному Суді України 2 січня 2024 року (вх. № 18/2).

З огляду на те, що Заявниця вперше звернулася з конституційною скаргою до Конституційного Суду України в межах тримісячного строку, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що автор клопотання дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ щодо строків звернення із конституційною скаргою до Конституційного Суду України.

3.2. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Обґрунтовуючи неконституційність пункту 2 частини першої статті 37 Закону № 1404–VIII Заявниця твердить що „неможливість примусового виконання рішення суду щодо стягнення з Дубінського А.А. на користь Татаренко Ю.І. та повернення виконавчого документа стягувачу на підставі

пункту 2 частини першої статті 37 Закону №1404–VIII прямо суперечить п. 9 ч. 2 ст. 129, ч. 1 ст. 129-1 Конституції України. Отже, слід перевірити п. 2 ч. 1 ст. 37 Закону №1404–VIII на відповідність зазначеним нормам Конституції України, так як постанова державного виконавця про повернення виконавчого документа стягувачу порушує право Татаренко Ю.І. на належне, своєчасне і ефективне виконання судового рішення, а також на мирне володіння майном“.

Стосовно ймовірного порушення гарантованих статтею 41 Конституції України права на власність та статтею 55 права на судовий захист Заявниця не навела аргументів на підтвердження того, що їх було реально порушено внаслідок застосування оспорюваного припису Закону № 1404–VIII в остаточному судовому рішенні в її справі. Крім того, Верховний Суд в остаточному судовому рішенні в її справі, посилаючись на статтю 12 Закону № 1404–VIII, зазначив, що Заявницю не позбавлено права повторно пред'явити виконавчий документ до виконання протягом установлених у цій статті строків.

Отже, наведене не можна вважати обґрунтуванням неконституційності пункту 2 частини першої статті 37 Закону № 1404–VIII у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Татаренко Юлії Іванівни щодо відповідності

Конституції України (конституційності) пункту 2 частини першої статті 37 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**